AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

WELKOM
AAN ZIJNE EXCELLENTIE DEN GOUVERNEUR
B. W. Th. van Slobbe.

Het welkom, dat wij onzen nieuwen Gouverneur, Zijne Excellentie B. W. T. VAN SLOBBE van harte toeroepen, heeft in de gegeven omstandigheden wel een zeer bijzonderen klank en beteekenis. Zelden zal de man, die ooit geroepen werd tot drager van het hoogste gezag in deze landen van overzee, tot vertegenwoordiger van onze geëerbiedigde Koningin, zich gezien hebben tegenover zoovele en zoo eigenaardige moeilijkheden, als waar tegenover onze tegenwoordige Landvoogd, zoowel wat binnen- als buitenland betreft, zich thans bevindt.

Het Curaçao van heden met zijn kosmopolitische bevolking, zijn amalgama van nationaliteiten, elke met een eigen karakter, eigen zeden en gewoonten, om te vormen tot een éénheid, één gemeenschap, waarin ieders rechten naar waarde door ieder worden geëerbiedigd, ziedaar een reuzentaak, doch waard daaraan zijn beste krachten te geven, omdat daardoor tevens de stevige en eenig-deugdelijke grondslag wordt gelegd voor de handhaving van rust en orde.

Curaçao in eens omhoog gestooten, en van een zoo goed als nietswaardig bezit, geworden een bezit van internationale beteekenis, op elk gebied, zoo moreel als economisch, politiek en sociaal, te doen beantwoorden aan de zoo dringende eischen van den tegenwoordigen tijd, ziedaar een andere taak, de volle aandacht en de volle activiteit van een man als Gouverneur van Slobbe waardig !

Zijn gewoonlijk de gevoelens, waarmede een bestuurswisseling begroet wordt, gemengd, van Gouverneur van Slobbe mogen wij zeggen, dat na hetgeen de pers in 't Moederland omtrent Zijn persoonlijkheid en Zijn gaven en kwaliteiten heeft bekend gemaakt, Zijn zoo eervolle benoeming met ongemengde gevoelens van vreugde en instemming is begroet.

En daarom heeft ons „welkom" een bijzonderen klank; en hopen wij dat Zijne Excellentie Gouverneur van Slobbe, onder Gods onmisbaren zegen, en met de volle medewerking van allen, die zullen geroepen worden, Hem in Zijn zware en zoo verantwoordelijke taak bij te staan, volkomen in Zijn schoone zending moge slagen.

Aankomst.

Donderdag morgen boden stad en haven, met de nationale driekleur in top op alle publieke gebouwen, en de gepavoiseerde schepen in de haven, een echt feestelijken aanblik.

Even na zes uur kwam 't geheel gepavoiseerde stoomschip „Venezuela" met Zijne Excellentie en Familie aan boord, voor de haven. Wat er toen in het hart van Zijne Excellentie omging, bij den aanblik van het land, aan welks welzijn Hij zijn beste krachten zou komen wijden, laat zich beter gevoelen dan beschrijven.

Onder het dreunen van de kanonnen van het Waterfort, en begroet door een eerewacht van het garnizoen met muziek op het gouvernementsplein opgesteld, voer even na half zeven het schip statig de haven binnen. Juist vloog de Sikorsky van de Panamerican Airways in de heldere tropenlucht omhoog.

Na door den Adjudant van de wnd. Gouverneur aan boord te zijn gecomplimenteerd begaven omstreeks 9 uur een Commissie, bestaande uit den Onder-Voorzitter van den Raad van Bestuur, den Voorzitter van den Kolonialen Raad, den Voorzitter van het Hof van Justitie den Procureur-Generaal, en den Plaatselijken Commandant zich aan boord, om Zijne Excellentie en Familie naar het gouvernementshuis te begeleiden. Voor het front van het gouvernementshuis had zich de eerewacht van het garnizoen opgesteld.

Bij het verlaten van de „Venezuela" werd Zijne Exc wederom begroet door een salvo van vijftien schoten van het Waterfort. Toen Zijne Excellentie en Gezelschap op 't binnenplein van het Fort Amsterdam aankwamen, speelde de kapel van 't garnizoen het „Wilhelmus", en na de troepen te hebben geinspecteerd, besteeg Zijne Excellentie, vergezeld van Zijne Familie en Heeren Leden van de Commissie de trappen van het paleis, en werd bij aankomst ontvangen door den waarnemend Gouverneur.

Audientie

Omstreeks half tien had zich een zeer talrijk, uitgelezen gezelschap, van hoogwaardigheidsbekleeders, zoo civiele, militaire als kerkelijke, het Corps Consulair, vertegenwoordigers van vereenigingen en inrichtingen en een groot aantal particulieren in de audientiezaal vereenigd, om Zijne Excellentie persoonlijk te begroeten.

Begeleid door den wnd. Gouverneur en Militairen Adjudant, trad Zijne Excellentie de nieuw benoemde Gouverneur de audientiezaal binnen. Namens de bevolking verwelkomde de wnd. Gouverneur Zijne Excellentie van harte, en sprak zijn beste wenschen uit voor een zegenrijk bestuur. En na alle aanwezigen persoonlijk te hebben begroet, bedankte Zijne Exc. in een kort woord den heer SCHOTBORGH voor zijn welkomstgroet en goede wenschen, en zeide verder dat Hij bezield was door een buitengewoon groote liefde voor dit gewest en daarom hoopte ook de voldoening te mogen smaken, van veel voor zijn welzijn te mogen doen.

Ambtsaanvaarding

Omstreeks 10 uur had zich de eerewacht van mariniers opgesteld voor het Raadhuis. Een ontelbare menigte had zich buiten verzameld, en de Raadzaal van den Kol. Raad was tot in de uiterste hoeken gevuld. Nooit hebben wij zulk een belangstelling aanschouwd.

Even voor tienen arriveerde in de zaal van den Kol. Raad Mevr. VAN SLOBBE-VAN SCHENDEL, vergezeld door Mevr. E. LANSBERG.

Begroet door schoten van het Waterfort, verliet Zijne Excellentie de Gouverneur, vergezeld door den wnd. Gouverneur, den Onder-Voorzitter en de Leden van den Raad van Bestuur, de Commandanten der in de haven aanwezige bodems van de Koninklijke Marine, den Plaatselijken Commandant, den Troepencommandant en Adjudant, het Gouvernementshuis om zich naar den Kolonialen Raad te begeven en in plechtige zitting het bestuur over dit gewest te aanvaarden.

Bij aankomst op het plein, werd Zijne Exc. begroet door het „Wilhelmus" en na de troepen te hebben geinspecteerd, werd Zijne Exc. door een Commissie bestaande uit de Heeren VAN DER VEEN ZEPPENFELDT, SENIOR en WINKEL ontvangen en ter Raadzaal begeleid.

Na voorlezing van het Koninklijk Besluit waarbij Majoor B. W. T. VAN SLOBBE door Hare Majesteit de Koningin benoemd werd tot Gouverneur van Curaçao, en het proces verbaal van de beëediging van Zijne Excellentie in handen van Hare Majesteit, op 23 Januari ll. sprak de H.E.A. Heer ED. S. LANSBERG, Voorzitter van den Kolonialen Raad, als volgt :

Excellentie !

Op een tijdstip van bijzonder veel beteekenis en gewicht voor Curaçao, en een periode waarin van alle kanten de aandacht en blikken op dit gebiedsdeel zijn gevestigd, verschijnt Uwe Excellentie, door H.M. onze geëerbiedigde en beminde Koningin tot Gouverneur van Curaçao benoemd, in plechtige zitting van den Kolonialen Raad, ten einde ingevolge artikel 15 van het Reglement op het beleid der Regeering het Bestuur te aanvaarden.

In de eerste plaats wil ik Uwe Excellentie en uw geacht gezin van af deze plaats namens den Raad van harte welkom heeten in dit overzeesch gewest en U geluk wenschen met de vereerende benoeming.

Dit gebiedsdeel bestaande uit twee, eilandengroepen, die verschillende dagreizen van elkander verwijderd zijn en in menig opzicht van elkander afwijken, maakt in de laatste jaren een proces door, gekenmerkt aan den eenen kant door economische opleving en toevloed van uitheemsche krachten, en aan den anderen kant door kwijning en uittocht van inwoners.

De nooden, reeds aanwezig voor het intreden van den hier bedoelden toestand, de nooden ontstaan door de evolutie eenerzijds en de depressie anderzijds, zij zijn reeds in en buiten dezen Raad, hier en in het Moederland besproken en belicht; weshalve ik met deze korte samenvatting zou mogen volstaan. Evenwel stelt het stadium waarin velerlei verkeert, vergeleken met hetgeen ter bereiking van de voltooiing te verrichten valt, en ten einde met de op deze eilanden gevestigde grootbedrijven gelijken tred te houden, niet geringe eischen aan 's Lands kas en stijgen, bij het toenemen der inkomsten, de uitgaven in minstens gelijke mate.

Civiele en militaire waardigheden zijn in Uwe Excellentie vereenigd, het opperbevel van de verdedigings- en beveiligingsmiddelen, en tevens de geenszins lichte taak van besturen van deze eilanden, waar moeilijkheden zich voordoen en vraagstukken zich opwerpen, die niet in verhouding staan tot het aantal inwoners en de uitgestrektheid of voortbrengselen van het gebied.

Ter verwezenlijking van het door door Uwe Excellentie en den Raad beoogde doel, biedt dit College Uwe Excellentie gaarne zijn steun aan en hoopt met U mede te werken aan den bloei en vooruitgang van dit gewest, zoolang het ongewijzigd Regeeringsreglement dit Lichaam een plaats in de staatsorganisatie toestaat.

Met waar genoegen breng ik hulde en betuig ik des Raads dank aan den Hoogedelgestrengen Heer H. SCHOTBORGH voor de goede verstandhouding en aangename samenwerking, die tusschen den Raad en Zijne Hoogedelgestrenge geheerscht heeft gedurende zijn interimair Bestuur, een samenwerking die voorzeker dit gewest ten goede zal komen.

Ik eindig met de bede dat de onmisbare zegen des Allerhoogsten Uwer Excellentie in uw moeilijke en veelomvattende werkzaamheid nimmer zal worden onthouden."

Hierop nam Zijne Excellentie GOUVERNEUR VAN SLOBBE het woord.

Het was geen breed uitgewerkt werkprogram, dat de nieuwe Gouverneur gaf, maar een flinke, korte en krachtige beginselverklaring. Daar stond een man ,— dat voelde een ieder— die weet wat hij wil, en die 't goed meent met Curaçao. Met krachtige sonore stem kwam het eruit, dat 't niet de eerste maal was, dat Curaçao een militairen Gouverneur heeft ; doch de benoeming heeft in dezen tijd een eigenaardig kenmerk, dat zij n. l. openbaart den vasten wil der Regeering om orde, rust en veiligheid te handhaven. Want nu Curaçao meer en meer op het gebied van handel, scheepvaart en industrie van internationale beteekenis wordt, moet het zijn uitgesloten dat het een speelbal wordt van verkeerde, misdadige elementen en avonturiers.

Doch daarnaast is Zijne Excelentie ook bezield met den vasten wil om aan den opbloei en de welvaart van dit gewest op allerlei gebied met alle kracht te arbeiden.

't Is nu niet de tijd, om een vollen gedragsregel te geven, en het regeeringsprogam in den breede uit te werken. Toch erkent Zijn Excellentie, dat Curaçao, als het ware verrast door de snelheid van zijn ontwikkeling, op velerlei gebied is ten achter gebleven.

Groot zijn de moeilijkheden; de nooden dringen van alle zijden. Dit is echter geen reden om bevreesd te zijn. Integendeel is dit voor Zijne Excellentie een reden om zich te verheugen, omdat Hij daardoor in staat wordt gesteld iets te kunnen doen voor Curaçao, dat natuurlijk op de eerste plaats aan de Heeren Leden van den Raad, maar ook aan Hem dierbaar is. Want steeds heeft Hij met belangstelling de ontwikkeling van Curacao gevolgd, veel heeft Hij erover gelezen. In handen van Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin heeft Hij den eed van trouw afgelegd.

Hij heeft al zijn krachten beschikbaar gesteld voor den bloei van dit gewest; en hoopt daarom als een braaf en goed en degelijk Gouverneur dit gewest te besturen.

Met een woord van dank voor de woorden en beloften van den Voorzitter, waaruit de geest van goeden wil en trouwe samenwerking Hem tegenwaait, besloot Zijne Excellentie zijne rede, die door allen in ademlooze stilte werd aangehoord, en aanvaardde het Bestuur over dit kleine, maar niet onbelangrijk deel van Groot Nederland.

De indruk van deze korte en krachtige, en tevens sympathieke rede was, dat Curaçao thans in den persoon van Zijne Excellentie Majoor VAN SLOBBE een Gouverneur bezit, van wiens goeden wil en jeugdige activiteit veel goeds te verwachten is op allerlei gebied.

De kanonnen van het Waterfort kondigden het der bevolking aan dat Zijne Excellentie Gouverneur VAN SLOBBE het Bestuur over Curaçao onder Gods zegen aanvaard had.

Voorafgegaan door de eerewacht keerde Zijne Excellentie naar het Gouvernementshuis terug.

ARUBA.

RAAD VAN POLITIE.

Vergadering, Maandag 10 Februari.

Maandagavond, 10 Februari l.l. vergaderde de Raad van Politie ter behandeling van het ontwerp begrooting van inkomsten voor het jaar 1931.

Aanwezig waren de heeren I. WAGEMAKER, Gezaghebber-Voorzitter, J. H. EMAN en Dr. J. R. ARENDS, leden, en H. ODUBER, Secretaris.

Van de zijde van het publiek was er wederom veel belangstelling.

Op de vraag van den Voorzitter, of de leden een artikelsgewijze behandeling verlangden, of wel zich konden vereenigen, met het ontwerp, zooals het ter tafel is gebracht, gaven zij als hun meening te kennen, zich met het ontwerp in zijn geheel te kunnen vereenigen aangezien de cijfers die erin voorkomen, gebaseerd zijn op de opbrengst over het afgeloopen jaar.

Hierna kreeg het lid EMAN het woord, en gaf uiting aan zijn vreugde naar aanleiding van het verkenningsbezoek van de afgevaardigde Leden van den Kolonialen Raad. Spr. noemde dit bezoek, het eerste in de geschiedenis van Aruba, van groote beteekenis : een blijk van speciale belangstelling. Na persoonlijk van gedachten gewisseld te hebben, en besprekingen te hebben gehouden met de Leden van den K. R. waarbij de toezegging werd gedaan, dat met de noodige voortvarendheid de dringende belangen van Aruba zullen behandeld worden, meent spr. nu hoopvol een afwachtende houding te mogen aannemen. Spr. juicht van harte toe de fijne attenties en de hartelijke ontvangst door de plaatselijke overheid den heeren bereid.

Een tweede reden van vreugde is voor spr. de verklaring van den wn. Administrateur van Financiën, dat het Ontwerp-Begrooting 1931 van Aruba, door het Hoog Bestuur in zijn geheel is aangenomen, waarom spr. verwacht dat bij de behandeling in den K. R. het ontwerp eenzelfde lot zal beschoren zijn. Bij voorbaat wenscht spr. reeds den heer Gezaghebber geluk met de verhooging van zijn traktement, niet zoozeer met het oog op het klein materieel voordeel eraan verbonden, alswel omdat spr. daarin ziet een bevestiging van zijn zienswijze door het Hoog Bestuur.

Sprekers vreugde zou echter nog grooter geweest zijn, als hij had mogen vernemen, dat ook aan de verbetering van de inkomens der overige ambtenaren was gedacht.

Want wegens onvoldoend inkomen moeten velen zich bekrimpen, ofschoon toch allen verdienstelijke ambtenaren zijn en aanspaak maken op een evenredige verbetering. Door ieder ambtenaar op Aruba wordt zeker meer gewerkt dan voor wat hij verdient. Daarom hoopt spr. dat ook het bevredigen en aanmoedigen van deze nog niet bedeelden zal volgen.

In deze lijn zijn aanmerkingen verder leidende komt spr. tot een mistoestand, waarbij de onbillijkheid te zeer in het oog vallend is, dan dat men er niet onmiddelijk zou ingrijpen.

De laagste bezoldiging van een employé, vergeleken met anderen bij het gouvernement of particulieren op Aruba werkzaam, is die van een kommies; n. l. f 2.50 per dag; een peon bij de Openbare Werken krijgt f 4.—. een checker f 8 tot f 12.—, een vuilnisopzichter f 225.— in de maand, bemanning van de loodsbooten f 200 's maands, brievenbesteller f 150 — en deze zijn geen buitensporige salarieeringen, maar heel normaal en wel in overeenstemming met de huidige loonstandaard op Aruba.

De kommiezen zijn in den laatsten tijd ook verplicht politiedienst te doen; en dus is niet alleen het waken tegen fiscale ontduikingen, dat van de stroom naar de koloniale kas geen druppel afvalt, hun zorg, maar bovendien zouden ze op straat moeten uitkijken naar vehikels, die zonder rijvergunning rijden, naar het onbevoegd dragen van vuurwapenen enz. Het toekennen van dergelijk gering salaris aan deze zeker niet minder nuttige beambten, beschouwt spr. gewoonweg als misbruik maken van de nuchterheid en argeloosheid van deze medeburgers, die misschien ook noodgedwongen door private omstandigheden zich

daarbij neerleggen.

Daarom vraagt s. r. de medewerking van den Voorzitter en van zijn medelid, om aan deze menschen recht te doen wedervaren.

De VOORZITTER, het woord nemende zegt hierop, dat hij van meening is dat de salarieering der ambtenaren op Aruba, in het algemeen niet in verhouding staat tot hunne arbeidsprestaties, en zegt verder dat hij omtrent deze zaak met de leden van den Kolonialen Raad gedurende hun verblijf alhier heeft gesproken: spreker hoopte dat bij de behandeling van de begrooting, de heerschende toestanden, als duurte van het leven enz. in aanmerking zullen worden genomen en dat eene regeling tot stand zal komen, die aan de z. i. onbillijke toestand een einde maakt.

Bij de rondvraag wordt door het lid EMAN te berde gebracht het verlichtingsvraagstuk. Hij zegt dat hem bij de bespreking met de leden van Kolonialen Raad, de verzekering is gegeven dat zij na hun aankomst op Curaçao eerstdaags een oplossing aan deze zaak zullen geven.

Het lid ARENDS zegt dat hij voornemens was hierover lang uit te weiden; maar na zich in verbinding te hebben gesteld met de leden van den Kolonialen Raad en van deze de plannen die ten deze opzichte bestaan te hebben vernomen, ziet hij hiervan af.

De VOORZITTER is van meening dat om Aruba van een goede en rendabele verlichting te voorzien, men ten opzichte van dit bedrijf eenige dispensatie van de bestaande electriciteitsverordening zou moeten verleenen.

Daarna wordt door het lid EMAN ter sprake gebracht het employeeren van vreemdelingen bij de Openbare Werken, waarbij hij zegt, dat het aanbeveling verdient, Arubanen aan te nemen, voor opzichters, tijdschrijvers enz. en verder dat hij deze zaak met den technisch ambtenaar opgenomen heeft, en dat deze hem de toezegging heeft gedaan, dat hij de voorkeur zal geven aan Arubanen.

Vervolgens wordt door genoemde spreker, de radiostationkwestie naar voren gebracht. Hij spreekt zijn vreugde uit, dat de kortegolf zend-en ontvangtoestellen reeds opgesteld zijn, en Aruba dus reeds in verbinding staat direct met de buitenwereld; tevens drukt hij zijn hoop uit dat ook spoedig de verbinding met het Moederland zal tot stand komen.

De VOORZITTER hierop zegt, dat hij betwijfelt of de toestellen het wel zoover zullen kunnen brengen; dat reeds in October d. j. de toestellen verwacht kunnen worden voor een krachtig kortegolf-station, en dat het tegenwoordige maar een noodstation is.

Het lid ARENDS meent, dat het nog niet vaststaat dat er met de tegenwoordige toestellen geen verbinding met het Moederland te krijgen zou zijn; hij heeft van de heeren seiners vernomen dat men thans bezig is een luchtnet te maken dat op het station passend is en waardoor de verzendingskracht hiervan versterkt zal worden.

Hierna wordt de kwestie rechterlijke macht door het lid ARENDS ter sprake gebracht. Spreker zegt, dat het tijd wordt dat Aruba een vasten rechter krijgt.

Twee gevallen zijn hem ter oore zijn gekomen, waarbij vreemdelingen wederrechtelijk zijn opgesloten geworden; daarom hoopt dat de Voorzitter, als Hoofd van Politie maatregelen zal willen nemen ter voorkoming van deze misstand.

De VOORZITTER zegt dat hij van den ommegaand rechter bij diens laatste bezoek alhier, vernomen heeft dat een rechter dit jaar uit Holland uitgezonden wordt, maar dat tot nu toe niet beslist is, of het systeem van rouleering gevolgd zal worden of wel een vaste rechter en griffier hier zal komen.

Wat de door het lid ARENDS bedoelde gevallen betreft, kan spr. mededeelen dat een geval hem bekend is geworden waarbij hij dadelijk maatregelen genomen heeft en de persoon op vrije voeten heeft laten stellen, terwijl hem een ander geval bekend is, eveneens vreemdeling zonder legitimatiepapieren betreffende, die als ongewenscht beschouwd werd en deswege in verzekerde bewaring gesteld ten einde te worden uitgezet, hetgeen inmiddels ook gebeurd is.

Het lid ARENDS werpt daarna op, de kwestie vroedvrouwen, en zegt dat deze kwestie dringend om verbetering vraagt; tot staving hiervan noemde spreker, twee gevallen van levenloosgeborenen op, waarbij hij, als geneeskundige, op het overlijdensbewijs als oorzaak van den dood heeft moeten vermelden: „geen voldoende bijstand bij de bevalling"; hij zei verder dat hij ook van een zijner collega's vernomen heeft dat dit jaar reeds zoo'n geval zich bij hem heeft voorgedaan.

Spr. zegt verder dat eenigen tijd geleden deze kwestie reeds op Curaçao in bespreking is gebracht en dat er toen besloten werd een cursus te openen tot opleiding van bekwame vroedvrouwen; maar 't schijnt bij dat voornemen te zijn gebleven, althans is er tot nu toe niets in dezen zin gedaan. Spreker noemde de toestand waarin wij dien opzichte verkeeren ergelijk.

De Voorzitter stelt aan Dr. Arends voor om deze zaak met zijne collega's te bespreken en verder te zien wat zij dan tot stand kunnen brengen, en dat het gouvernement bereid gevonden zal worden steun te verleenen.

Het lid EMAN heeft 't nog over een ovatie aan een geemployeerde op haar verjaardag gebracht, waarop de VOORZITTER antwoordt, dat dit als rakende geen punt van algemeen belang, gevoegelijk buiten bespreking kan blijven. Bovendien doet de Raad door dergelijke futiele persoonlijke aangelegenheden te bespreken, afbreuk aan zijn prestige.

Na een korte discussie over dit al of niet van algemeen belang zijn van het door het lid E. gewraakte werd de vergadering gesloten.

Curacao en zijn belang voor Nederland.

Lezing van ir. Suringar.

Voor de vereeniging „Nederlandsch Fabritaat" sprak Woensdagavond 22 Jan ll. ir. E F. Suringar in de groote zaal van De Twee Steden over: *„Curaçao en zijn belangrijkheid voor den Nederlandschen handel en industrie.*

Spr. ving aan met een overzicht te geven van de aardrijkskundige ligging van het eiland en wees er op, dat het niet van nature een rijk eiland is. Maar daarom is men toch wel langzamerhand tot het besef gekomen, dat het geen „waardeloos eiland" is.

Curacao heeft een havenbeweging, welke bijna het dubbele bedraagt van die van Amsterdam, het bezit de grootste olieraffinaderij van de wereld en is een der belangrijkste centra van het internationaal verkeer in midden-Amerika geworden. Spr. lichtte dit met enkele cijfers toe. De groote opkomst heeft het te danken aan den olie. Deze olie wordt niet gewonnen op het eiland zelf, doch in Venezuela aan de kuststrook en wordt vandaar met speciale tankschepen naar Curacao gebracht om daar geraffineerd en nader verwerkt te worden. Spr. zette vervolgens uiteen de beteekenis, welke dit bedrijf voor het eiland heeft en welke kapitalen er in vastgelegd zijn. Rekent men de waarde van een ton ruwe olie op ƒ 12 tot ƒ 15 dan beteekent dit, dat elken dag voor rond een kwart millioen gulden aan olie binnenkomt.

Daardoor is Curacao een belangrijke bunkerhaven geworden en wordt het geregeld aangedaan door 11 stoomvaartlijnen. Verder is het een groote „overstap"-haven en een voorname schakel in het Venezolaansch kustverkeer. Jaarlijks trekt dan ook door Willemstad, een plaats, kleiner dan Amersfoort, een stroom reizigers, wier aantal dat der bevolking ruim drie malen overtreft.

De handel en de winkelstand bloeien op Curacao en daarbij treft men toestanden aan, welke aanmerkelijk afwijken van wat men daaromtrent in Nederland of in onze Oost-Indische koloniën gewend is. Grossiers in den eigenlijken zin des woords vindt men er niet, evenmin als zaken, welke zich op één enkel gebied bewegen. De Curacaosche handelsman beschouwt Amerika en vooral New York als het Emporium vanwaar hij alles kan betrekken.

Amerika neemt op de Curaçaosche markt een zeer bevoorrechte plaats in; niet alleen in vergelijking met Nederland doch ook absoluut. De oorzaak van dit alles is niet ver te zoeken.

Gedurende den oorlog is Curaçao bewerkt door een leger van Amerikaansche handelsreizigers, die blijvende relaties hebben aangeknoopt. Tot op den huidigen dag wordt het eiland nog intensief door de Amerikanen bewerkt.

Vooral in dit opzicht is Nederland te kort geschoten.

Men meent hier gewoonlijk, dat Curaçao nog steeds het doode onbeteekenende eiland van vroeger is, het moderne Curaçao is echter een door vele landen begeerd afzetgebied. Spr. toonde dit nader met voorbeelden aan.

Het Gouvernement werkt ook niet mede om Nederland een voorsprong te geven in zijn West-Indische koloniën. Dit blijkt uit de brievenzendingen, uit de telegramtarieven, uit de telefoon-installatie en nog vele andere dingen.

Door de groote bedrijven, met hun voortdurende behoefte aan werkvolk. worden veel vreemdelingen aangelokken. Deze komen uit alle deelen van de wereld. Vooral veel Russen komen, in den laatsten tijd het eiland binnen Het is toch bekend, dat de sovjetbemoeiingen zich ook tot Zuid-Amerika uitstrekken. Tot nu toe heeft het aanbod van werkkrachten de vraag daarnaar nog niet overtroffen en daar ook de handel bloeit spreekt het vanzelf, dat de loonen en salarissen hoog zijn. Geen wonder, dat overal de plantages verlaten worden en het werkvolk naar de stad trekt. Het landbouwbedrijf heeft daardoor den nekslag gekregen. De toevloed van vreemdelingen heeft voorts een grooten woningnood en een geweldige duurte veroorzaakt; eveneens zijn de prijzen der levensmiddelen zeer hoog. Het goedkoope leven, waarom Curaçao vooral bij de Marine-officieren bekend was, is geheel verdwenen. Ook de vroegere rust is er ver te zoeken; het straatverkeer heeft zich geweldig ontwikkeld.

Een en ander doet wel uitkomen dat Curaçao van veel meer beteekenis is dan alleen zijn omvang en het aantal van zijn inwoners zouden doen vermoeden. Groote belangen zijn aan dit kleine stukje grond verbonden en reusachtige kapitalen zijn daarmee gemoeid.

Curaçao heeft een gezond klimaat; de gewone tropenziekten zijn er onbekend

Emmastad is geheel modern en nieuw; Willemstad geeft nog op vele plaatsen den indruk van een oud-Hollandsch stadje en de straatnamen zijn ook typisch Nederlandsch.

Heeft het zakenleven op Curaçao een algeheele omwenteling ondergaan, ook het maatschappelijk leven is niet meer wat het geweest is. De verhouding tusschen Curaçaoenaar en Hollander is er in de laatste jaren jammer genoeg niet beter op geworden. Ook dit is voor een groot deel te wijten aan het feit, dat men hier te lande niet voldoende op de hoogte is van specifiek Curaçaosche toestanden.

Na de pauze vertoonde Ir. Suringar een interessante serie lichtbeelden over Curaçao en omgeving.

Maasbode 23 Jan.

Curaçaosche Roomsch Katholieke Voetbal Vereening

„JONG-HOLLAND".

Hierbij stel ik aan het publiek en belangstellenden de uitslag van onze laatste algemeene vergadering met bestuurskiezing d.d. 13 dezer als volgt voor:

Leider	*frater RICHARDUS*
President	*A. ROOSBURG*
Vice-president	*ALF. SENTIAGO*
Secretaris	*J. MONTANUS*
Penningmeester	*ALEX SENTIAGO*
1e. Commissaris	*P. PROVENCE*
2e. Commissaris	*R. DE WINDT*
Sport Leider	*G. P. A. v. UYRECHT*
Raadgever	*EDUARDO V. GARCIA*

Namens het bestuur,

Secretaris.

J. MONTANUS.

Cur. 17 Febr. 1930.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd van Politie in Curaçao, lettende op het gestelde in artikel 59 der Algemeene Politiekeur 1917 brengt ter algemeene kennis:

1e. dat het verkeer met alle vervoermiddelen en vee is uitgesloten op den openbaren weg genaamd **„Keukenstraat"**, *in de richting vanaf de BREEDESTRAAT naar de PRINSENSTRAAT en dat het in verband daarmede verboden is op dien weg in genoemde richting zoodanige vervoermiddelen te besturen, of zoodanig vee te besturen, te geleiden of te drijven;*

2e. dat bovenbedoelde uitsluiting bij den ingang van de **Keukenstraat** *aan de zijde van de BREEDESTRAAT zal worden aangeduid door een rood bord.*

Willemstad, 20 Februari 1630.

De Procureur-Generaal, a. i.,

Desertine.

BERICHTEN

Missie-nieuws.

Donderdagavond preekte de Spaansche Carmeliet, de Z. E. Pater José Julia, in de St. Annakerk te Otrabanda, voor de leden van den Eucharistischen Bond voor vrouwen.

Morgenavond zal dezelfde Carmelieter Pater een missie openen in de St. Annakerk. Elken avond is er om 7 uur predikatie. Ofschoon er 's morgens geen aparte oefeningen zijn, worden de geloovigen toch ten zeerste aangespoord, om de H. Mis bij te wonen en te bidden voor het welslagen der missie.

Zondag over 8 dagen zal 's avonds ten 7 uur de missie plechtig gesloten worden.

Zilveren Professiefeest.

Woensdag a.s. zullen de twee eerw. Zusters Franciscanessen, MARIE FIRMINE en MARIE MONIQUE haar zilveren Professiefeest vieren.

De eerw. Zuster MARIE FIRMINE (in de wereld mej. Johanna Cath. Christ. Wernekinck) werd geboren te Amsterdam op 12 Maart 1883. 1 Maart 1903 ontving zij het kloosterkleed in de Congregatie der Zusters Franciscanessen van Roosendaal, waar zij op 26 Februari 1905 haar H. Professie deed. Op 19 November 1919 kwam zij op Curaçao aan, en was er gedurende al die jaren aan het onderwijs werkzaam in het St. Martinusgesticht.

De eerw. Zuster MARIE MONIQUE (in de wereld mej. Dymphna H. Schouten) werd geboren te Halsteren op 4 Februari 1883. Vanaf hare aankomst op Curaçao op 30 October 1908 is zij achtereenvolgens bij het onderwijs werkzaam geweest op Bonaire, Westpunt, en nu reeds enkele jaren op Sta. Maria.

Ter liefde van God aan alles vaarwel zeggen, zich geheel en al wegschenken, zich geven met al de liefde van zijn hart aan de zoo edele taak van de opvoeding der jeugd, en dat reeds gedurende 25 jarenlang, wat een rijkdom van verdiensten; wat een reden van jubel en dankbaarheid!

Dankbaar mogen de ontelbare leerlingen hare beminde meesteressen gedenken in een vurig gebed; maar schooner is het loon dat de Goede God voor Zijne trouwe Bruiden bereid heeft, en waarvan Hij haar reeds hier op aarde een voorsmaak moge geven, door nog gedurende jaren lang Zijn rijksten zegen over haar persoon en werk uit te storten.

Wij bieden onze hartelijkste gelukwenschen aan beide Jubilaressen, hopend dat zij eenmaal met nog grooter jubel en dankbaarheid haar gouden feest mogen vieren.

Gevangeniswezen.

Bij beschikking van den Minister van Koloniën d.d. 24. Jan. '30 is de heer H. BISSCHOFF, directeur van het Huis van Bewaring te Alkmaar ter beschikking gesteld van den Gouverneur van Curaçao, om te worden belast met het beheer van het gevangeniswezen alhier.

Welkom.

Per SS. „Venezuela" arriveerden Donderdag ll. de Luitenants MOLENBRUGGE en BLOKLAND, en familie. Een ervan is bestemd om adjudant van Zijne Exc. den Gouverneur te worden, ter vervanging van Luitenant HULST, en de ander is bestemd voor de militaire politie. Welkom!

St. Thomaskring.

Gisterenagavond vierde de St. Thomaskring op plechtige wijze zijn eerste jaarfeest.

De St. Thomaskring is een vereeniging ten doel hebbende de zedelijke en intellectueele ontwikkeling onzer katholieke jongelui uit den burgerstand. Volgende week zullen wij een uitgebreid verslag geven van dit eerste jaarfeest.

Onze gelukwenschen aan den W.E. Directeur, P. HULSMAN, en aan alle leden met deze welgeslaagden feestavond, en onze beste wenschen voor den bloei dezer zoo nuttige vereeniging.

Dr. Julius Benesch.

Het gerucht dat hier dezer dagen liep, dat Dr. J. BENESCH. te Weenen zou overleden zijn, is volgens informatie uit goede bron, gebleken onwaar te zijn.

Bezoek van vreemde oorlogsschepen.

Donderdagmorgen om half elf viel hier het Fransch oorlogschip. „Primauguet" binnen, komende van Cayenne.

Het schip kwam om te bunkeren, Op 4 April worden hier verwacht de twee amerikaansche torpedojagers „Litchfield" en „Decatur."

Het eerste is het vlaggeschip over de divisie, en heeft een kolonel en een staf van 4 officieren.

De beide torpedobooten zijn resp. gemerkt № 146 en № 68; zijn 314 voet lang, en hebben ieder 8 officieren en een bemanning van 100 matrozen aanboord. De tonnemaat is 1300 ton netto; terwijl zij een snelheid kunnen ontwikkelen van 35 mijl. Zij zullen hier blijven tot 13 April. In 't geheel heeft de amerikaansche marine 320 torpedojagers.

Zijne Exc. Gouverneur VAN SLOBBE te La Guaira.

Bij aankomst te La Guaira werd Zijne Exc. Gouverneur VAN SLOBBE allerhartelijkst begroet door een commissie, namens de Regeering van Venezuela; welke Commissie Zijne Exc. en Familie begeleidde naar Caracas.

S.S. VAN RENSSELAER door stortzee overvallen.

Marconist over boord geslagen, doch gered.

Het stoomschip „Van Rensselaer" der K. N. S. M., kreeg 15 Januari op weg van West-Indië naar Amsterdam, een stortzee van veertig voet hoogte over. Een reddingsboot en zes patrijspoorten werden vernield. De deur en de trap naar de brug zijn door den storvloed verwoest. Het water drong den salon binnen, waar de passagiers juist aan tafel zaten, en maakte aldus een plotseling einde aan het diner. Het kombuis en de hutten kwamen onder water te staan. De marconist spoelde over boord, doch werd gelukkig gered. Vele personen werden door gebroken glas gewond. Het schip legde in vier en twintig uur 59 mijl af.

Zonder verdere ongelukken is het schip te Amsterdam aangekomen.

Three Sisters.

Na een reis van 3 dagen kwam de Gouvernementsschoener „Three Sisters" hier Woensdag 12 dezer van de Bovenwinden aan. Behalve een groot aantal passagiers had het schip aanboord 11 koeien, 300 zakken sweet potatoes en yams, en ± 500 kisten provisie.

Venezolaansche revolutionairen op Bonaire.

Naar verluidt, moeten er drie Venezolaansche revolutionairen met een bootje op Bonaire zijn aangekomen. H. M. „Van Galen" zou derwaarts vertrokken zijn, om de vluchtelingen op te sporen. Naar men zegt, moet een en ander in verband staan met een opstand in Guanta. Wij deelen dit bericht onder voorbehoud mee, daar er officieel niets van bekend is.

Adres der belastingambtenaren

Het minder personeel bij den dienst der belastingen alhier, heeft dezer dagen een adres bij hun chef ter doorzending ingediend, waarbij op verhooging hunner thans genoten emolumenten wordt aangedrongen.

Een alleszins billijk verzoek, meenen wij, te meer, waar thans met de laatste verhooging van de vergoeding voor verleende diensten aan belanghebbenden, de Koloniale Kas zulks zonder bezwaar kan gedoogen. Het zijn immers die ambtenaren, die bijdragen tot het doen vloeien van dat middel van inkomsten in de Kol. Kas.

Laten wij hopen, dat tegen de inwilliging van hun verzoek geen overwegende bezwaren aanwezig zullen zijn.

Officieële berichten.

De Heer D. J. B. Seykens, Opzichter bij den Openbaren Gezondheidsdienst in Curaçao, is eervol ontheven uit deze functiën en benoemd tot Technisch Ambtenaar bij den Hygienischen Dienst in Curaçao.

De Heer Germain Faries is benoemd tot hulpvuurtorenwachter op Klein Curaçao.

De heer J. N. van der Veen Zeppenfeldt is bevorderd tot hoofd-commies.

De Heer A. Boomgaart, tijdelijk schrijver ter Gouvernements-Secretarie is tijdelijk overgeplaatst naar het kantoor van den Districtmeester van het derde district alhier.

De Heer J. N. H. Butot, Chef van de Gouvernementswerkplaats alhier, is bevorderd tot technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken.

Tot Voorzitter van den Voogdyraad op Aruba is benoemd de heer L. J. T. van der Veen Zeppenfeldt, Pastoor te Oranjestad en tot lid den heer J. E. M. Arends, Gouvernements-geneeskundige aldaar.

De heer J. J. van Lamoen, tijdelijk Opzichter bij het gevangeniswezen alhier, is tijdelijk ontheven uit genoemde functie en tijdelijk benoemd tot Deurwaarder der Belastingen alhier.

Cornelis L. Hart

EN

Maria de Rosario Lacle

geven hierbij kennis aan hunne vrienden, van de voltrekking van hun voorgenomen huwelijk, welke zal plaats hebben op a. s. Woensdag den 26n dezer.

Receptie: 8 P. M. Nieuwstraat No. 73 — Aruba, N.I.W.

Eenige kennisgeving

De Heer en Mevrouw

M. M. Pinedo-Curiel

hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

Olga

met den heer

Jacob Herbert Brandao

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Woensdag, 26 Feb. 1930.

Weduwe

J. Wm. Brandao-Delvalle

heeft de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van haar zoon

Jacob Herbert

met Mejuffrouw

Olga Pinedo

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Woensdag, 26 Feb. 1930.

Receptie: 8.30 P.M. — Prinsenstraat No. 13.

VIJWILLIGERSKORPS „CURAÇAO".

Zij die lid wenschen te worden van een burgerafdeeling Scherpschutters gelieve zich te wenden tot den heer D. MOLENKAMP op het Rif.

C. N. WINKEL.

Commandant.

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

„BIJ DEN PREMIER IN HET TORENTJE."

Een interview met Minister Ruys de Beerenbrouck.

I.

De hotelportier overhandigde met de kamersleutel een in mijn afwezigheid aangenomen telephonische boodschap: „De Minister president wacht U morgenochtend tien uur in zijn kabinet."

Dien avond in de hall van het hotel kon zelfs het va-et vient van het mondaine publiek onzer residentie me niet afhouden van een langen gedachtenketen, levendig geworden bij het overreiken dier charmant-vlugge toestemming mij te willen ontvangen.

Het was tien jaar geleden, dat ik uit logeeren in Heerlen, mij vanzelfsprekend aansloot bij een steeds groeiende menigte, wachtende voor het raadhuis onzer nijvere mijnstad. Wat er te doen was? De nieuwe „gouverneur", de jonge Ruys, zijn vader opgevolgd als Commissaris der Koningin voor de provincie Limburg, bracht zijn eerste ambtsbezoek aan de gemeente. En het trouwe Limburgsche volk maakte zich op tot een hartelijk onthaal. Ik wachtte mee; de naam Ruys was toen ook boven de Moerdijk reeds lang niet meer onbekend, en het lentezonnetje bescheen heerlijk 't tableau de province

Toen kwam er beweging, in het portiek verschenen hooggehoed-de en gekleede-jas-de heeren. Een ervan was door heel zijn postuur herkenbaar als de „gouverneur". Hij glimlachte gezellig, ik weet niet of het de wachtende menschen of de lentezon gold, wellicht beide.

Plots speurt zijn oog een bekende onder de menigte. Der Koningin Commissaris verontschuldigt zich even, stapt recht op de haag menschen af en vat een werkman bij de hand: „Hallo, Jean, hoe maak jij het? En hoe gaat 't vrouw en kinders?"
Het sappige dialect kan ik niet meer weergeven, doch wel herinner ik me nog levendig de hartelijke ongekunsteldheid van heel de geste, en de arbeider die haastig zijn pet aftrok voor hij vertelde van „vrouw en kinders."

Zes maanden later stond de naam Ruys de Beerenbrouck onder de Koninklijke Proclamatie, welke het volk tot handhaving van Troon en Altaar opwekte in de moeilijke revolutiebedreiging van November 1918.

Ik had toen nog geen begrip van hooge politiek, doch het Heerlensche incident van dat voorjaar overtuigde meer dan partijpolitieke kansberekening het mij had kunnen doen, dat de jonge gouverneur die inmiddels reeds Minister-President geworden was, wel de bij uitstek aangewezene moest zijn, bij de hoogheid van het gezag de eenvoud van karakter bezittende, noodzakelijk voor de door den versnelden polsslag van den tijd zoo veranderde bestuursaspecten.

En ik herinner mij meerdere episodes. Hoe de Koningin onmiddelijk na de grootsche Maliebaan-betoging hem en zijn kabinet op het balcon van het paleis Noordeinde noodde, waar hij even rustig, even genoeglijk glimlachend tegenover het ziedende enthousiasme der opgepakte duizenden stond, als dien zonovergoten morgen in Limburg, luttele maanden daarvoor.

Weer 'n ander filmbeeld: de opening der Kamers. Hoog schrijdt de figuur van den toenmaligen Voorzitter der Tweede Kamer door de vergaderde autoriteiten, in de historische Ridderzaal de komst der Souvereine wachtende. De degen hangt sierlijk langs de witte pantalon, het uniform zelf is geheel bedekt met de hoogste binnen- en buitenlandsche ordes, vergaard in jaren van toegewijden dienst aan den lande en aan de Landsvrouwe, aan zijn Kerk en zijn partij, aan heel het volk.

Het journalistieke leven, vooral indien dat grootendeels buitenlands gesleten wordt, laat aan variatie in de bestudeering van wat een collega eens handig samenvatte als „all sorts and conditions of men" weinig te wenschen over.

Dat bedacht ik toen ik den volgenden ochtend over het Binnenhof stapte en een bode mij den weg wees door de vestibule van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en Landbouw naar het aangebouwde „Torentje". Wat ik op „No. 10 Downing Street" noch elders ooit gevoeld had, waaraan ik zelfs bij de invitatie „to come and shake hands" op het Witte Huis in Washington niet laboreerde, onderging ik bij het opgaan van de eikenhouten trap welke naar het bovenvertrek van het Torentje leidt. Hoe dat geval beter uit te drukken dan door simpel te getuigen dat vergeleken bij al de buitenlandsche grootheden, het toch nog een geheel bijzondere sensatie is: den Eerste van eigen land en volk te ontmoeten.

Zelfs zoo matineus was er toch een nog vroegere bezoeker vóór mij. Doch tien uur „sonnentes" verliet mijn voorganger en verzocht de volle, rijke stem van onzen „prime Minister" mij, binnen te komen.

„Prime Minister", er zit een klank in deze Engelsche benaming die zoo wondergoed past bij den indruk welke Jhr. Ruys maakt, als men hem rustig kan gadeslaan in het scherpe licht dat in zijn werkkamer heerscht. Zijn gestalte is hoog en imponeerend en gehoorzaamt met lenige vlugheid, of hij de beenen over elkaar wiegend in den hoogen clubsessel zit. dan wel in bezige stappen zijn vertrek doorbeent. Zijn haar is grijs en dun geworden, doch daardoor komt juist de forsche en toch fijn gelijnde schedel te markanter uit. De snor evenwel is nog ravenzwart en doet het geheele gezicht jeugdig blijken; gemoedelijk lachen de oogen en de rimpeltjes in de slapen lachen mee. „Hoe wilt U mij nu op de journalistieke operatietafel hebben?" is de gemoedelijke vraag van den hoogen gastheer, die den interviewenden gast direct op zijn gemak wil stellen. „Weet U", gaat hij door, „dat het eenigszins moeilijk is: over me zelf spreek ik niet graag en de door de lange jaren gewijde traditie veroorlooft een minister-president niet, te spreken over het staatsbeleid".

Dat laatste is begrijpelijk, voor mededeelingen op hoog-politiek gebied ligt de aangewezen weg in staatsstukken en kamerredevoeringen; doch wel durf ik te pleiten om een uitzonderlijke dispensatie ter voorziening in het eerste, het persoonlijke voorbehoud. „Uw naam is een huishoudwoord geworden, Excellentie. Wij hebben vele politici, meerdere staatsmannen wellicht, doch maar weinig leiders. De hartelijke belangstelling Uwer geloofs- en partij-genooten is niet meer bloote nieuwsgierigheid te noemen", gewaag ik met zoovele voorbeelden eener zoo veel gelukkiger public spirit als tusschen volk en leiders in Engeland b. v., in mijn hoofd.

De premier voelt iets voor het argument. En hij is gul genoeg dat te bekennen. „Wel, begint U maar te vragen".

Ik vat 't letterlijk op en verzoek, m'n notitieboek openend: „Uw familie-origine, Excellentie?"

„O, dat kunt U in Rietstap vinden" is het oolijk gevatte antwoord. „Doch als U zich nu gaarne die tocht naar de Koninklijke Bibliotheek gespaard ziet, dan wil ik U er hier wel wat van vertellen. De naam Ruys is van Spaanschen oorsprong, poëeten onder de heraldici zeggen dat de wieg onzer familie aan de Guadalquivir stond. Gerhard Ruys is de eerste die in de kronieken naar voren treedt. Hij verdronk in 1623 in den Rijn, liever dan papieren hem door Albert en Isabella toevertrouwd, over te geven. Daarvan herleidt zich onze Spaansche wapenspreuk „Liever sterven dan verraden."

Grootvader was onder de Vereenigde Nederlanden districts-commissaris te Hasselt van de toen Nederlandsch-Belgische provincie Limburg. Doch toen in 1830. de groote twist tusschen Noord & Zuid uitbrak was deze Ruys reeds Oranjeman tot in toppen zijner vingers, en verhuisde naar Roermond, waar hij later in de gereconstitueerde Nederlandsche provincie Limburg Lid van Gedeputeerde Staten werd."

„Dateert de toevoeging De Beerenbrouck uit den Hasseltschen tijd?" waagde ik op te merken.

„Neen het landgoed Beerenbrouck ligt juist in Geldern, in het Rijn-Pruisische. 't Kwam begin vorige eeuw door erfenis in ons familiebezit, en ik beheer het nog steeds, zooals mijn vader het voor mij beheerd heeft."

Al heel vroeg in ons gesprek valt hier de naam van den vader van den premier," „de oude Ruys," zooals ons volk familiaar en toch in eerbiedige genegenheid pleegt te zeggen.

„Heeft hij Uwe eerste belangstelling in de politiek gewekt?" vroeg ik, eenigszins overbodig.

„Vanzelfsprekend: Vader was rechter in de Maastrichtsche Rechtbank, werd kamerlid en toen Minister van Justitie in het eerste Christelijke Kabinet, dat van Mackay. Toen kwamen we in Den Haag wonen. De Maastrichtsche broederschool verwisselde ik voor het Haagsche gymnasium. Levendige herinner ik me nog hoe na den ongunstigen uitslag der verkiezingen van 1891 Dr. Schaepman bij vader kwam. Ik wilde me absenteeren; „blijf zitten" vond de Doctor en liet me hun gesprek mee aanhooren.

Vader kwam in 1892 terug in de Kamer. Ik studeerde toen in Leiden aan de universiteit. Vader werd in 1893 Commissaris der Koningin in Limburg, ik promoveerde in 1895 en kwam daarna ook in Maastricht wonen."

— „Direct in de politiek?"

„Toch niet zoozeer, meer het mooie sociale werk. Eerst bij de Vincentiusvereeniging. Dat is een prachtige leerschool. Het pakt de rijke en de gegoede jongens in den kraag en leert ze den eenvoud van het arbeidersleven beseffen, en" — de krachtige stemverheffing moduleert zachter —" zoo dikwijls hun nooddruft.... Ik werd rechtskundig adviseur van de twee belangrijke vakvereenigingen der Maastrichtsche industrie: die der aardbewerkers en der glaswerkers."

Het hoofd onderlijnt na een korte stilte:" Ik heb veel geleerd, toen.... Omstreeks dien tijd begon ik me ook actief te interesseeren in de drankbestrijding; in '98 hadden we 't eerste nationale congres van Sobrietas, waarvan ik in '99 voorzitter werd. Verder beoefende ik de advocatuur, was er negentien jaar raadslid. Sinds 1905 was ik ook lid van de Tweede Kamer, onafgebroken tot in 1918 mijn vader zijn hoog ambt neerlegde en de Koningin het mij opdroeg. Ik was de jongste Commissaris ooit benoemd, met 44 jaar, doch heb 't geen vier maanden mogen zijn, toen kwam de opdracht tot kabinets-formatie."

„Viel het U zwaar Uw taak op te geven?"

„Gedecideerd: Het was een zeldzaam voorrecht in mijn eigen provincie aldus in het voetspoor van mijn vader te hebben mogen treden, en zijn grootsch werk voort te zetten. Dan, deze levenstaak die mij toelachte, moest ik opgeven voor de wel zeer ongewisse ministerportefeuille. Doch" — met een lach — „dat ongewisse is nogal meegevallen. Tot 1925 ben ik aan het bewind gebleven.

En dat ondanks de uiterst moeilijke tijden: de laatste phasen van den wereldoorlog op den voet gevolgd door de ontreddering der na-oorlogsche jaren."

— „November 1918", suggereer ik.

Dan beslist: „Daarover wil ik niet spreken. Ik houd er niet van oud zeer op te halen, dat ook de overwonnenen van toen liever vergeten. Ik denk liever aan wat we konden bereiken: de Arbeidswet van Aalberse; de onderwijspacificatie — De Visser; de rol van Van Karnebeek in Parijs; de ingrijpende Grondwetsherziening; vooral belangrijk om de uiteindelijke regeling der Troonopvolging; de ruimteopening tot een evolutioneerende verhouding van het Moederland tot de Koloniën. Dat waren prachtige momenten, doch het mooiste blijft in mijn herinnering altijd nog de zegetocht van Hare Majesteit door Limburg na het mislukken der Belgische annexatie pogingen. Dien middag op het Vrijthof vergeet ik nimmer......"

—„Het moet een groote dag ook voor Uw vader geweest zijn", probeer ik.

De premier is opgestaan en leunt over een boekenmolen. Zijn gezicht staat strak en zijn stem trilt nu en dan heel even terwijl hij vertelt: „Toen ik bericht kreeg, eenige jaren later, dat mijn vader stervende was, ging ik in allerijl naar hem toe. Aangekomen ontmoet ik op den gang een liefdezuster die juist van Vader's kamer kwam. Zij had tranen in de oogen en ik hield haar staande. Ach Excellentie, zeide zij, ik herinner me nog hoe Uw vader al Gouverveur onze school in Schin-op-Geule bezocht, hoe wij hem een lied toezongen en ik hem bloemen mocht aanbieden, en hoe hij ons kinderen toesprak over Kerk en Vaderland. . . . . "

„Ziet U" — richt de premier zich plotseling op- „dat trof mij toen zoo, die kleine jeugdherinnering van het nonnetje gaf z'n leven „in a nutshell". Heel zijn carrière als Commissaris heeft hij besteed tot het nauw aaneensmeden van Limburg aan Nederland. En ik durf zeggen dat het Limburgsche geslacht van vandaag het sprekendste bewijs is, hoe voortreffelijk hij slaagde . . . . "

Zoo'n plotseling zijdelicht, zoo eventjes en toch zoo treffend als de premier dit, als zoon sprekend over zijn vereerden vader getuigt, doet de buitenstaander voor 'n onvergetelijk moment realiseeren, hoe innig dat patriottisme van dit regentengeslacht is, hoe voornaam de leerschool was waarin de vader aan het land zijn zoon als eerste bestuurder voorbereidde.

(Nadruk verboden.) (Slot volgt.)

Kees van Hoek.

Van hier en daar.

DE ITALIAANSCHE PERS OVER 'S PAUSEN ENCYCLIEK.

Bemerkingen van de Oss. Romano.

Aan de *Maasbode* wordt uit Rome d.d. 15 Jan. ll. gemeld:

De „Osservatore Romano" publiceert sinds eenigen tijd af en toe min of meer politieke beschouwingen onder de titel „Bemerkingen en commentoren". Het eerste gedeelte der gisteren gepubliceerde „Bemerkingen" was daarom van bizondere beteekenis, wijl het zich met den geest en gewoonten der Italiaansche pers tegenover de Pauselijke Encyclieken bezig houdt

Iedereen is het opgevallen, schrijft het blad, dat na de publicatie van de zoo buitengewoon gewichtige encycliek van 11 Januari j.l. de pers hier nauwelijks daarvan gewag maakte en zoo goed als niets erover publiceerde.

De officieele „Giornale d'Italia" zweeg de encycliek eenvoudigweg dood, de „Tribune" deelde slechts mede, dat ze verschenen was en de „Lavoro Facista" bracht het tot één volzin: de Paus heeft een encycliek gepubliceerd, waarin hij over de opvoeding der jeugd spreekt en daarbij het recht van den staat op deze opvoeding in vele gevallen erkent!"

Aan de Italiaansche bladen, wanneer men de weinige Katholieke bladen uitzondert, is het klaarblijkelijk ontgaan, dat de Paus een zeer gewichtige encycliek over de opvoeding der jeugd uitgaf.

Van de Romeinsche bladen hebben slechts eenige onder de rubriek „Kroniek" hiervan notitie genomen, terwijl de overige het bestaan der encycliek totaal niet schijnen te kennen.

En toch gaat het hier om Rome en om het woord van den bisschop van **Rome!**

Wat nu de mededeeling over een Pauselijken wereldzendbrief onder de zoogenaamde kroniek betreft, waarin ook de overwinning van een voetbalclub of het werk der politie tegenover dieven en misdadigers van allerlei soort geregistreerd worden, men moet een dergelijke wijze van mededeeling wel als onwaardig betitelen, zegt de „Oss. Romano". Men moet toch aannemen, dat iedere hoofdredacteur der Italiaansche bladen juist weet, welk een gewichtig onderwerp heden de zooveel omstreden kwestie van de opvoeding der jeugd is, en welke beteekenis juist aan de woorden van den Paus op dit gebied toekomt. Want het is duidelijk, dat alle lezers evenzeer voor het onderwerp op zich als vooral voor de woorden zelf van den Paus belangstelling hebben.

Bij deze gelegenheid blijkt echter ook weer zeer duidelijk, hoe buitengewoon belangrijk een goede Katolieke pers in een land is.

Wanneer het waar is, dat de Italiaansche bladen omtrent alles zoo goed ingelicht zijn, dan misten ze toch in ieder geval het belangrijke feit, dat de stedehouder van Christus ernstige woorden gesproken heeft over een uiterst belangrijke kwestie, in een Katholiek land.

Het blijkt weer, hoe noodig nu juist de Katholieke actie is, waarvan zoovelen, juist in Italië beweren dat ze totaal overbodig is, daar hier niets meer den godsdienst bedreigt. Toegegeven zelfs dat werkelijk den godsdienst geen gevaar meer dreigt, dan is trots alles duidelijk gebleken, juist bij deze gelegenheid, dat in Italië zoowel een Katholieke pers als de Katholieke actie beslist noodzakelijk zijn en wel om „de leer van de Kerk en de woorden van den Paus, den onfeilbaren opperherder bekend te maken!"

Voor dit verheven doel schijnt het niet enkel noodig de actie voor een goede Katholieke pers te handhaven, maar deze actie moet nog aanmerkelijk uitgebreid en versterkt worden.

De „Osservatore Romano" publiceert verder nog de volgende opmerking:

Eenige buitenlandsche bladen hebben in het feit, dat de jongste encycliek is gepubliceerd in Italiaanschen tekst en dat ze vraagstukken behandelt, die nog kort geleden het onderwerp van discussies hebben uitgemaakt, een aanwijzing meenen te zien voor de meening, dat het document speciaal voor Italië bestemd zouden zijn.

De „Osservatore Romano" wijst er op, dat de encycliek over de opvoeding der jeugd een algemeen karakter heeft en voor alle landen bedoeld is. Inderdaad, zegt het blad, al is het gedeelte, dat de opvoedkundige zending van de Kerk en het huisgezin betreft, zeer zeker ook voor Italië van waarde is, alles wat op de neutrale school, de gemengde school, de coëducatie van beide geslachten, het pedagogisch naturalisme, het onderwijs monopolie betrekking heeft, moge anderen landen een aanleiding zijn tot gewetensonderzoek.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT TE PEKING.

Een grootsche schepping der Benedictijnen.

De Amerikaansche Benedictijnen, die sedert vijf jaar te Peking gevestigd zijn, zoo wordt vandaar aan „Agentia Fides" gemeld, voltooien thans den bouw van hun universiteit, die 400 studenten zal kunnen herbergen, en bovendien overdag een zeer groot auditorium kan opnemen, daar het groote amphitheater meer dan 1000 zitplaatsen bevat.

Het aantal professoren bedraagt niet minder dan 75.

Uit een oogpunt van architectuur is de bouw zeer verzorgd, en de bijgebouwen zijn van ruime afmetingen.

De universiteit is gevestigd op een terrein, dat vroeger behoorde aan prins Fao, een lid van de keizerlijke familie. Ze belooft binnen korten tijd een der voornaamste inrichtingen te worden van Peking. Ze begint nu reeds als studenten de jongelui uit de invloedrijkste families van Peking en de heele omgeving te trekken.

De architect van deze universiteit is Dom. Adalbert Gresnigt, O.S.B., van de Benedictijner Abdij te Maredsous in België. Dom. Adalbert verblijft reeds verscheidene jaren in China en hij is er, met goedkeuring van Z. Exc. Mgr. Constantini, apostolisch gedelegeerde, toegekomen, een Chineesch-christelijken stijl te ontwerpen.

Hij heeft er bij den bouw van deze universiteit naar gestreefd, de Chineesche tradities te handhaven, en er toch een christelijke sfeer in te brengen. Het resultaat kan zeer gelukkig worden genoemd.

Rector van deze universiteit is de Z.Eerw. pater Barry O'Toole, een zeer bekend professor uit de Vereenigde Staten.

In November 1929 heeft het ministerie van opvoeding deze katholieke instelling als universiteit erkend. In 1929 heeft deze universiteit, die slechts de faculteit der letteren bezat, er de faculteit van paedagogie en der wetenschappen aan toegevoegd, teneinde zich volkomen te voegen naar de eischen, die door het ministerie waren gesteld.

Een besluit van 2 Augustus heeft de definitieve goedkeuring aan de nieuwe katholieke universiteit gehecht.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

STUDIEBEURZEN.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat ingevolge het besluit van den 10en Maart 1920 (P.B. No 15) in 1930 STUDIEBEURZEN zullen worden verleend ten behoeve van jongelieden, uit het gebiedsdeel Curaçao afkomstig, die den leeftijd van 12 jaar hebben bereikt en dien van 20 jaar niet hebben overschreden, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland.

Aanmelding door de ouders of wettelijke verzorgers moet geschieden **vóór 1 Maart 1930** *bij gezegeld verzoekschrift aan den Gouverneur. Dit verzoekschrift wordt ingezonden op Curaçao bij den Inspecteur van het Onderwijs en op de overige eilanden bij den Gezaghebber.*

In het verzoekschrift moeten volledig worden vermeld:

a. *de onderwijsinrichtingen, welke de betrokkene heeft bezocht;*

b. *de studierichting, welke hij of zij wenscht te volgen;*

c. *het jaarlijksch bedrag der beurs, waarvoor hij of zij in aanmerking wenscht te komen, onder opgave van het bedrag, dat door ouders of wettelijke verzorgers voor de opleiding in Nederland beschikbaar kan gesteld worden;*

d *het bedrag van de tegemoetkoming in de kosten van overtocht naar* **Nederland** *of in uitrustingskosten bij de reis naar* **Nederland** *of in beide, die wordt verlangd;*

e. *de persoon, of vereeniging in* **Nederland** *door wiens tusschenkomst uitbetaling der beurzgelden wordt gewenscht, dan wel of men de aanwijzing daarvan wenscht over te laten aan den Minister van Koloniën;*

f. *de persoon, die in* **Nederland** *als vertegenwoordiger van de ouders of wettelijke verzorgers optreedt, die zoonoodig dezelfde kan zijn als de onder* **e** *bedoelde.*

Bij het verzoekschrift moeten worden overlegd:

a. *de geboorteakte of eenig ander bewijsstuk, waaruit de juiste geboortedag van belanghebbende blijkt;*

b. *eene verklaring af te geven op* **Curaçao** *door den Procureur-Generaal, op de eilanden buiten* **Curaçao** *door den Gezaghebber, ten bewijze, dat belanghebbende zich in het gebiedsdeel* **Curaçao** *bevindt en geboren is uit aldaar gevestigde ouders;*

c. *de rapporten over het laatste schooljaar.*

Inlichtingen zijn te bekomen bij den Inspecteur van den Onderwijs of den Gezaghebber.

Willemstad, den 31en Januari 1930.

De Inspecteur van het Onderwijs,

3—3 **H. J. A. SCHROEDER.**

BEKENDMAKING.

De ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat zijne advertentie dd. 14 Februari 1930 betreffende het verkeer met rij- en voertuigen op de brug Koningin-Emma tot nadere aankondiging wordt ingetrokken.

Willemstad, Curaçao, 17 Februari 1930.

De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie a.i.,
DESERTINE.

2—1